

שבת דף קמח

אין יורדין לקורדימא - נתינת טעם : משום פיקא

4 פירושים לסיבה לאסור :

1. רש"י שמא יחליק ויפול לתוך המים ובגדיו ירטבו ויבוא לידי סחיטה
2. גאונים יש הרבה טיט במים וחוששים שיטבע בטיט ואנשים יצטרכו לחלל שבת כדי להציל אותו (הובא ברבינו חננאל)
3. פירוש המובא ברבינו חננאל - הרוחץ בבקעה הזאת (הגירסה ביקא) מצטנן וגורם לשלשול
4. אחרים אומרים שזה מים שרחצו בו לרפואה ומשום כך היה אסור

אפיקטוזין אסור אבל לגרום הקאה ביד מותר

אין מעצבין את הקטן

ר' יוחנן - לכרוך תינוק בסמיכה או בגדים swaddle מותר קושי ממשנתנו

תירוח - תלוי איזה חלקים רוצים לסדר- חוליות של שדרה אסור משום שמיחזי כבונה. אבל לעטוף את הילד עם בגדים לא נראה כבונה

אין מחזירים את השבר

רב חנא בגדתאה בשם שמואל אומר שמחזירים את השבר - או שהיה לו גירסה אחרת או שיש תנא שחולק על משנתנו
סיפור עם רבה בר רב חנה שלימד את רב יהודה היתר זה

מי שנתפרקה ידו

נתפרקה ידו של רב אויא ושאל מרב יוסף אם יש דרכים להתיר רפואה ולא התיר-
רב אויא חשב שכמו ששמואל פסק נגד משנתנו בעצמות אז אולי גם כאן

משנה

רק מותר בעניינים הקשורים לאוכל משום עונג שבת

חידושי הריטב"א

וכן אשה מחבירתה ככרות. והא קא משמע לן דאע"ג דנשים קפדניות הן לגמרי דהשאלתן כהלואת אנשים דמיא ואפילו בהשאייליני אתי למיכתב, אי נמי הא קא משמע לן דאע"ג דנשים לא רגילי למכתב דאסור להם לומר הלויני.

רבה בר רב חנן שואל אביי מה ההבדל בין הלויאני להשאיילני

ר"י	רש"י	
לפי שהיא חוזרת בעין	כוונתו להחזיר בתוך זמן קצר	השאיילני- לא אתי למיכתב
לפי שאינה חוזרת בעין	אין כוונתו להחזיר בתוך זמן קצר	הלויני- אתי למיכתב

שאלות אחרות שרבה בר רב חנן שואל את אביי

וכן אשה מחברתה ככרות

נסיון להגיד שזה לא כמו הלל

דחייה

ואם אינו מאמינו

הלואות יום טוב

כי אם ניתן ליתבע אתי למיכתב	לא ניתנה ליתבע	רב יוסף
כי אם לא ניתן ליתבע המלווה לא יתן ללווה כלום וימנוע ממנו שמחת יו"ט	ניתנה ליתבע	רבה

נסיון להביא חיזוק לדברי רבה: מזה שכתוב שאם אינו מאמינו מניח טליתו, משמע שלא ניתן ליתבע כי אם כן ניתן, אין צורך לתת טליתו כמשכון
דחייה: אפשר להסביר שהוא לא רוצה לטרוח להגיע לבית דין ועל כן לוקח משכון

מקור נגד רב יוסף: **השוחט את הפרה וחילקה בראש השנה, אם היה חדש מעובר - משמט, ואם לאו - אינו משמט.** ואי לא ניתנה ליתבע - מאי משמט?
תירוץ: שאני התם, דאיגלאי מילתא דחול הוא (זה אפילו לא יום טוב ואם כן אי אפשר ללמוד ממנו לגבי יום טוב)

עוד ניסיון להביא הוכחה נגד רב יוסף: תא שמע מסיפא: **אם לאו - אינו משמט.**

אי אמרת בשלמא ניתנה ליתבע - היינו דקתני אינו משמט.
אלא אי אמרת לא ניתנה ליתבע - אמאי אינו משמט?

דחייה: דאי יהיב ליה - שקיל.

קושי: מכלל דרישא, אי יהיב ליה - לא שקיל?

תירוץ: רישא צריך למימר ליה משמט אני, סיפא - לא צריך למימר ליה משמט אני.

חיזוק לתירוץ: כדתנן: **המחזיר חוב בשביעית, יאמר לו משמט אני. ואם אמר לו אף**

על פי כן - יקבל ממנו, משום שנאמר ופה אכר השטטה.